ANUL XVII. — Nr. 3455

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60
Administraţia . . 3.26.60
Redacţia . . . 3.26.69

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă, 20 Aprilie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

Jocul echipei României nu a făcut nici o impresie la Roma

Ziarul „Il Popolo de Roma" critică sistemul român. Toate cronicele remarcă neta dominare italiană, disperata apărare tricoloră şi formidabila comportare a lui DAVID

David plonjează la picioarele lui Piola, urmat îndeaproape de Baratky

Ziarele italiene care se ocupă cu desfăşurarea matchului România — Italia, consumat la Roma, acum cinci zile, au sosit în Capitală.

Cronicele relative la matchul pierdut de echipa noastră cu scorul de 2-1 (0-0), aduc importante lămuriri asupra partidei din capitala Italiei.

Pentru informarea cetitorilor noştri şi în intenţia de a realiza o imagine reală a celor ce s'au petrecut, vom reproduce mai multe comentarii ale profesioniştilor italieni.

Incepem astăzi, prin relatările ziarului «Il Popolo de Roma» şi ale revistei «Il Calcio Ilustrato».

Prima Vittoria

Sub acest titlu, reputata revistă «Il Calcio Illustrato», care apare la Milano şi are un tiraj de circa 60.000 numere, publică următoarele rânduri, în editorial:

«Mult modificată, echipa naţională a putut în cele din urmă să obţină în dauna combativilor români, prima şi promiţătoarea victorie a sezonului, care ar fi trebuit să fie adjudecată la o mult mai mare proporţie numerică. Diverse circumstanţe însă şi spectaculoasa zi a portarului român au împiedecat accentuarea diferenţei de goaluri. Micul portar român, un David în toată accepţiunea cuvântului, prin nenumărate salturi şi intervenţii acrobatice, a reuşit să determine victoria Italiei numai la scorul de 2-1, cu toate că Piola a fost formidabil. De regulă însă nici odată Goliat nu va putea să triumfe asupra lui David.

Renovata reprezentativă italiană a dominat mult mai mult decât arată punctajul pe luptătorii români

Tot în revista «Calcio Illustrato», reputatul cronicar sportiv italian Leone Boccali, sub titlul de mai sus, publică un articol referitor la bătălia dela Roma, care s'a încheiat cu înfrângerea echipei noastre la scorul de 2-1 (0-0), şi din care reproducem cele ce urmează:

«La cea de a patra şi penultima partidă a stagiunei, Squadra Azzura a găsit finalmente drumul victoriei. Scorul nu a fost mare, ci redus, căci am înfruntat un adversar bătăios şi insidios.

«Dar nu scorul ne interesa în matchul cu România, ci randamentul pe care-l va da noua echipă formată de Vittorio Pozzo.

«Noui jucători introduşi nu au corespuns. Unul din vechea gardă — Piola — a fost cel mai bun.

«După Piola, s'au relevat tot oamenii din vechea squadra campioană a lumii: Biavatti şi Locatelli.

«Acest match nu ne face să privim cu încredere partida dela Milano în care vom înfrunta Germania, care dela acel 5-2 dela Berlin a făcut mari progrese iar acum o Duminecă a reuşit pe Stadionul Olimpic să facă joc egal cu Ungaria (2-2) a cărei formă maximă o anunţă rezultatul de 3-0 în dauna Elveţiei.

«Totuşi nu putem avea multă încredere în deducţiuni, căci să nu uităm că Germania a fost învinsă de Jugoslavia, la Viena, cu 2-1.

«Or această Jugoslavie a făcut joc egal cu România, cu două săptămâni mai devreme. Or România nu a aliniat cea mai bună echipă la 31 Martie. Cu toate că a fost întărită cu jucători minoritari, la Roma, adversarii noştri au fost dominaţi categoric».

VERIFICAREA SQUADREI AZZURA

Tot revista «Il Calcio Illustrato» publică un alt articol semnat de Renzo de Vecchi, cronicar sportiv de elită. Desprindem din acest articol următoarele:

«Nici cei mai pesimişti spectatori sportivi nu au pus în dubiu victoria Italiei asupra României. Nu aceasta interesa în matchul dela Roma. Ceeace importa era modul cum va reuşi echipa renovată de Pozzo să obţină rezultatul.

«Victoria ne-a revenit, însă la un punctaj care, în mod indubitabil, nu respectă stringenta superioritate a azzurilor.

«Să stabilim dintr'un început, un fapt: valoarea adversarului. *Echipa naţională a României a confirmat că este o formaţie combativă, iute, decisă. Jocul ei însă nu a corespuns. Dintre jucători, doar unul a făcut excepţie dovedind o mare clasă, portarul David, care în mai mult de o ocaziune prin intervenţii magnifice, temerare, uneori însă şi norocoase, a reuşit să împiedice o mai largă înfrângere a echipei sale.*

«Ca tactică de joc, România a aplicat, fără prea mult succes, însă constant metoda «W», care se bazează mai ales pe aportul interilor şi mijlocaşilor. Toţi au muncit cu profit, în ciuda unei mari incoherenţe şi a comportărei interului stânga Reuter, care-şi pusese în cap să distrugă pe Piola, prin numeroase foult-uri. Atacul a rămas doar în trei oameni, toţi trei foarte rapizi, care ar fi putut să străpungă linia noastră defensivă dacă ar fi avut în spate oameni care să-i susţină în acţiunile lor.

«Interii şi mijlocaşii erau însă mult prea înapoi şi nu puteau să ajute opera lui Baratky, Gică Popescu şi Bindea. Dintre cei şapte oameni care rămaseră în apărare şi interveneau decişi la toate acţiunile noastre, cel mai bun s'a dovedit mijlocaşul dreapta Vintilă Cossini (Cossini este un nume italienesc). Vintilă a dominat prin uluitoarea sa viteză.

După ce a dominat tot matchul, Italia bate România cu 2-1 (0-0)

Vittorio Pozzo, reputatul selecţioneur unic al Italiei, este în acelaş timp şi un reputat ziarist sportiv. Pentru modestul făuritor al atâtor succese ale «Squadrei Azzura», cele două ocupaţii niciodată nu au fost confundate şi niciodată opiniile sale nu au însemnat o deghizată auto-reclamă. Niciodată, d. Vittorio Pozzo nu a făcut apel la ceilalţi colegi de branşă pentru ca să-i acopere erorile, ci totdeauna le-a cerut să-i releve greşeală de greşeală.

Ziaristul Vittorio Pozzo este şeful rubricei de sport a ziarului «Il Popolo d'Italia», în care a publicat a doua zi după matchul cu România un documentat articol care poartă titlul: «ITALIA BATE ROMANIA CU 2-1 (0-0), DUPA CE A DOMINAT IN TOT CURSUL MATCHULUI».

Nu vom reproduce tot acest articol. Ar însemna să ocupăm spaţiul a mai mult de o pagină a ziarului nostru. Ne mulţumim să relevăm părţile esenţiale ale acestei documentate cronice, din care putem desprinde care au fost punctele slabe ale echipei noastre şi modul în care a fost obţinut rezultatul de pe Stadionul Partidului.

«Squadra naţională italiană a apucat pe drumul victoriei. Cu tot entuziasmul. Pentru a spune adevărul nu a întâlnit o rezistenţă

(Continuare în pagina 4-a)

Cu inevitabila întârziere a trenului...

ECHIPA NAŢIONALA DE FOOTBALL S'A INTORS ERI DELA ROMA

Impresiile culese în mai bine de două ore de aşteptare pe peronul „Gării de Nord": invadat de domnişoare şi, în care domina din nou „silueta" inepuizabilului Nicu Teodoru-Chibrit, „înviat din morţi"

Nu sunt un amator de sosiri de trenuri şi cu atât mai puţin voiu fi după dimineaţa pierdută eri, aşteptând întoarcerea echipei naţionale de football dela Roma.

Acceleratul anunţat pentru ora 9.45 a sosit, comod, în gară, cu o «uşoară» întârziere de... două ore şi 15 minute.

Cui să adresez protestele mele pentru timpul pierdut pe peronul gării, scrutând zarea în aşteptarea unui tren devenit, subit, fantomă?

A trebuit să fac uz de toată răbdarea de care sunt capabil, să mă bucur de compania plină de haz al lui Nicu Teodoru şi să mă mângâi cu gândul că numai în felul acesta îl voiu putea felicita, primul, pe prietenul meu David — eroul jocului de la Roma — pentru a nu evada din imensa hală a gării de Nord.

Nicu Teodoru redivivus

Peronul gării, la 9.30, era mai animat ca deobiceiu.

Cel puţin aşa mi-au spus cei cari au mania aceasta a aşteptărilor în gară a unei rude sau unui prieten.

Figuri cunoscute de pe arenele noastre de sport, cu un uşor avantaj pentru sexul slab mai bine reprezentat ca oricând.

Un grup de trei fete, în care dominau surorile M., se pregătea pentru primirea lui Gică Popescu, d-na Baratki care îşi aştepta soţul, d-ra... pentru Lengheriu, vreo şase studente de la drept şi ANEF pentru Lupaş, şi alte grupuri mai mult sau mai puţin importante de descendente ale Evei, sculate de dis de dimineaţă pentru un Adam oarecare.

Mai agitată decât toate acestea, o domnişoară arborând un breton impecabil, un «tailleur» primăvăratic şi o... nerăbdare maximă, în veşnică hârţuială cu un cesuleţ de mână, care nu voia să meargă mai repede decât îi fusese recomandat de ceasornicarul fabricant.

Cui i se adresau toate aceste atribute ale domnişoarei în gris?

Mister până va sosi trenul, căci nimeni nu o cunoaşte şi nu poate da informaţii.

Grupul bărbaţilor mai rărit ca rânduri — compus din câţiva confraţi matinali şi elevi de liceu — cari au renunţat, probabil, la declinările şi conjugările latineşti de dragul echipei naţionale — ne-a oferit o mare surpriză: Nicu Teodoru — asul galeriei noastre, restabilit după o boală de patru luni, purtând o bărbuţă de Crist, pe care o vroia — neapărat — fotografiată.

Boala nu a reuşit să altereze verva lui Teodoru-Chibrit, care mă primeşte cu exclamaţia:

«Am luat contact cu Majestatea Sa Moartea şi dacă mi-ar fi făcut o impresie mai bună, poate că acum mi-ai fi mirosit ghiocei la cap».

UN TREN CARE INTARZIE...

Despre trenul cu orar de sosire la 9.40 nici vorbă.

O tablă didactică, cu cifre feroviare pe ea — cari n'au deslegare nici cu logaritmi, mă informează de o întârziere de 2 ore.

Mă simţeam tentat să uit de cei şapte ani de acasă şi să-mi vărs năduful, pentru somnul ciuntit înainte de vreme şi pentru... banii cheltuiţi inutil pe un «taxi» pentru o sosire personală la timp.

Nicu Teodoru este însă prezent.

Compania lui îmi place şi, împreună cu un confrate al cărui nume îl trecem sub tăcere pentru că lucrează la o gazetă concurentă, prăjiturile de la bufetul gării îmi par bune.

Teodoru, regele neîncoronat al spriturilor, consumă — am trăit, Doamne, să o văd şi pe asta — o prăjitură şi bea apă, lichidul pentru care — până mai eri — avea o totală aversiune.

Nu face însă toate acestea fără o filozofare de circumstanţă, o explicaţie — dacă vreţi — pentru inimaginabila lui acţiune.

«Am băut numai vin pentru a termina căpătând apă la plămâni.

Consumând apă, probabil, că se va «întâmpla contrariul».

Cum vedeţi un calcul din cele mai logice, care nu suferă contradicţie.

VINE TRENUL DAR... NU E TRENUL...

Cu Teodoru lângă mine, minutele trec mai uşor şi limba ceasornicului gării — singurul după care te poţi orienta în materie de plecări şi sosiri feroviare — sare cu o sprinteneală de iepure, din minut în minut.

MIRCEA DAVID

Pe peron, unde am revenit, apar chipuri noui — nevăzute la prima, trecere în revistă. D. preşedinte Eugen Spiridon, însoţit de d. Matei, reprezentând federaţia de foot-ball, o armată de fotografi, câţiva confraţi cari au aplicat mai ortodox proverbul «încetul cu încetul se face... ora de sosire a trenului», şi d. Pascu — de la FRFA — cu un întreg stat major de elevi ai şcolii de antrenori.

In schimb, înregistrăm câteva lipsuri din rândul «amazoanelor» venite pentru Lupaş.

La fel de agitată şi cu acelaş breton impecabil «domnişoara în gris», marele semn de întrebare al zilei.

La orizont, apare botul — mic ca al unui pechinez — al unei locomotive, împrăştiând furios aburi.

E trenul, dar nu cel aşteptat. Ci rapidul de Curtici, cu o întârziere mai puţin bogată decât cel al footballiştilor noştri.

BARATKI ESTE PRIMUL SOSIT

La ora când soarele stătea în creştet, se târâie în sfârşit, pe peron şi garnitura purtând echipa naţională.

Trenul se opreşte cu un scârţâit de osii neunse şi iată-ne porniţi, pe toţi cei prezenţi, în căutarea vagonului adăpostind ambasadorii footballului românesc la Roma.

In fruntea acestui convoi, bine înţeles, reprezentantele Evei, tocând dalele peronului, cu paşi grăbiţi

Iată în faţă un footballist.

Baratki.

Svelt şi radios.

Urmează o scenă de «hapy-end» din filmele americane, prinsă din mers, şi menajul Baratki rămâne în urmă, preocuparea mea fiind alta.

Pe fereastra unui vagon albastru, la câţiva paşi de mine, încep a sbura cravate, fulare, paltoane şi două mingi aproape noui — reîntoarse, eroic, din lupta suportată cu cele 44 picioare, pe câmpul de luptă de la Roma.

Este vagonul echipei naţionale, pe scările căruia apar, la scurte intervale, **Sfera, Lupaş, Petrescu, Vintilă, Lengheriu, Gică Popescu** — asediat imediat de admiratoarele lui —. etc., etc.

Lipsă la apel: **Mircea David** — eroul matchului de la Roma — căutat de grupul elevilor «în vacanţă» şcolară, de subsemnatul şi de... «domnişoara în gris».

Da, da.

«Bretonul» venise pentru Mircea, cum vom vedea mai târziu.

Mircea David, poartă urmele crâncenei bătălii date

Unde este Mircea David?

Intreabarea aceasta moare însă în faşă, căci de la extremitatea vagonului apare — surâzător — acela care a pus în uimire pe italieni, fiind îngerul păzitor al buturilor româneşti.

Mircea David arată altfel decât în ziua când ne-am despărţit, înainte de plecarea la Roma.

Pe faţă poartă urmele luptei crâncene în care a fost angajat.

La ochiul stâng, aidoma unor cute de bătrâneţe, la gură şi aproape pe fiecare centimetru pătrat al obrazului său, sgârieturi suficient de groase, care îl prind însă cochet.

Mircea aduce a duelist din Heidelberg, a erou din vremurile când spada nu stătea în teacă nici să răsufle.

N'avem vreme să schimbăm nici formulele uzuale ale revederii şi

(Continuare în Pag. 4-a)

AMBROZIANA VA JUCA IN CURSUL VERII LA BUCUREŞTI

Cu ocazia matchului de Duminecă de la Roma s'au angajat tratative pentru aducerea la Bucureşti a echipei Ambroziana.

Aceste tratative se găsesc într'un stadiu atât de avansat încât se poate da ca sigur că faimoasa echipă italiană va juca în vară la Bucureşti.

Adversarii acestei echipe — în care operează întreaga linie de mijlocaşi a Italiei — n'au fost încă desemnaţi.

La 23 Aprilie

Venus joacă la Craiova

Pentru data de 23 Aprilie a fost angajată o partidă amicală între Venus şi F. C. Craiova, care se va disputa la Craiova.

In acest joc, echipa bucureşteană va fi obligată să deplaseze o formaţie în care să figureze toate vedetele în frunte cu David.

5000 lei a fost prima acordată jucătorilor români la Roma

Pentru comportarea avută în matchul contra Italiei jucătorii echipei României au primit — deşi au fost învinşi — primă.

Astfel, i s'a acordat fiecărui jucător câte 500 lire (circa 5000 lei).

Italienii au marcat primul punct prin Biavatti, care-şi manifestă bucuria. In spatele porţii, Pozzo ridică mâinile către cer şi spune par'că: «Bine c'a dat Dumnezeu».